

DOBAI PÉTER

Templomok városa: Vác, Virágvasárnap, — Dominica Palmarum — Barkaszentelés

Anno Domini 1991. Március 24. *Marival*

„Barkaszentelés a római katolikus egyházban virágvasárnapján mise előtt végzett azon szentelési cselekvény, mellyel pálma vagy olajfaágak, vagy ezek hiányában rügyezni kezdő, kivált szőrös gumóju fák gallyai megáldatnak és a papság és a nép által ünnepélyesen körülhordatnak.” (...) „Virágvasárnap húsvétot megelőző vasárnap, Jézusnak Jeruzsálemben történt ünnepélyes bevonulása emlékére, melyet szenvedése előtt hat nappal tartott, s mely alkalommal a nép zöld ágakat s virágokat hintett útjába.”

(Egy régi magyar lexikon leírásából idézve)

A százados ősfák-őrízte Szentendre-szigeti magas révfallak felől
lassú sodorral húz a komphajó a túlpárt, a váci rév felé,
hagyja, hogy kerengését íves röptülésre váltó sirálysor vágjon elé,
hagyja, hogy egy súlyos uszálysor haladjon el inga-útjára keresztvezőn,

azután békével kiköt, a sétány nyugalmas mellvédjéhez simulva.
Nagyságos barokk toronysorral, kupolákkal, Apostol-szobros
oromzatokkal, rendházak szigorú tömbjeivel, Szentháromságos
térrel, székesegyházzal, kápolnákkal, szent lovagkirályok bronzalakjára

sugárzó, rianásos márciusfényvel, zúzott várromokkal vár és fogad ma Vác!
Hívnak, az egyszerre-zúgó sok déli haranggal, — és színére nyílik annyi virág! —
ifjú kórusok és régi orgonák, és lehess bár akárki, téged is szólít e hívás,
derűvel ajándékoz a folyamparti, tavaszra-nyílt fasor, a pavilonos promenád.

A toronycsúcsok, a kereszték, a telet-túlélő terebélyek, a királyszobrok:
forogni, kerengni, vizek-felett-lebegni látszanak ezen a váci virágvasárnapon,
és minden múltak, az összes — tegnapi és száz évek előtti — emlék, mintha most
kezdődne *benned*, habár a romokban, a sírokban, a folyóhordalék föld- és kőrétegei

alatt van, hiába az érzés, mintha ma szenvedné el éden-kezdetét annyi
immár névtelen-nevezhetetlen régiség, annyi lakatlanná lett otthon!
Leányok raja, sora fejkendő asszonyoknak: kezében rügyező ággal közelít
a szentélyek, oltárok, a Pietá felé, kegyes sereglés, mely reménykedik!

Nézem a nyugodt Duna-horizontot:
egy gyors hajó hogy eltűnik,
el, mint idejével ez az ünnep is,
s ahogy hajók újra megjelennek,
ugyanúgy visszatértek, Virágvasárnapok!